

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji Nedjelja, 6. siječnja 2016. [\[Multimedia\]](#)

Bez slušanja Evanđelja nije moguće susresti Krista

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U današnjem Evanđelju, izvješće o mudracima, koji su došli s Istoka u Betlehem pokloniti se Mesiji, daje blagdanu Bogojavljenja dah univerzalnosti. I to je dah Crkve, koja želi da svi narodi zemlje mogu susresti Isusa, iskusiti njegovu milosrdnu ljubav. To je želja Crkve: da pronađu Isusovo milosrđe, njegovu ljubav.

Krist je tek rođen, ne zna još ni pričati, a svi narodi – koje predstavljaju mudraci – već ga mogu susresti, prepoznati, klanjati mu se. Mudraci rekoše: "Vidjesmo gdje izlazi zvijezda njegova pa mu se dođosmo pokloniti" (Mt 2, 2). Herod je to čuo netom što su mudraci došli u Jeruzalem. Ti su mudraci bili ugledni ljudi iz dalekih krajeva i različitih kultura, i zaputili su se u zemlju Izrael da se poklone Kralju koji se rodio. Crkva je oduvijek u njima vidjela sliku cijelog čovječanstva, a današnjim slavljem, svetkovinom Bogojavljenja želi malne pokazati s poštovanjem svakom muškarcu i ženi na ovom svijetu Dijete koje se rodilo za spasenje svijetu.

U božićnoj noći Isus se očitovao pastirima, skromnim i prezrenim ljudima – neki tvrde razbojnicima; oni su bili prvi koji su donijeli malo topline u onu hladnu betlehemsku spilju. Sada dolaze mudraci iz dalekih krajeva, i sami tajanstveno privučeni onim Djetetom. Pastiri i mudraci se uvelike razlikuju jedni od drugih; no jedno im je zajedničko: nebo. Pastiri iz Betlehema odmah pohriše vidjeti Isusa ne zato što su bili posebno dobri, već zato što su bdjeli noću i, podignuvši oči prema nebu, ugledaše znak, poslušaaše njegove poruke i slijediše ga. Tako i mudraci: promatrali su nebo, vidjeli novu zvijezdu, protumačili su taj znak i krenuli na put, iz daleka. Pastiri i mudraci nas uče da je za susret s Isusom potrebno znati uzdići pogled k nebu, ne biti prignuti nad samim sobom, nad vlastitim egoizmom, već imati srce i um otvorene Božjem obzoru, koji nas uvijek iznenađuje, znati prihvatiti njegove poruke i odgovoriti spremno i velikodušno.

Mudraci, kaže se u Evanđelju, "kad ugledaše zvijezdu, obradovaše se radošću veoma velikom"

(Mt 2, 10). I za nas je velika utjeha vidjeti zvijezdu, odnosno osjetiti da nas netko vodi i da nismo prepušteni svojoj sudbini. Ta zvijezda je Evanđelje, Riječ Gospodnja, kao što se kaže u psalmu: "Tvoja riječ nozi je mojoj svjetiljka i svjetlo mojoj stazi" (119, 105). To nas svjetlo vodi prema Kristu. Bez slušanja Evanđelja, nije moguće susresti ga! Mudraci, naime, vođeni zvijezdom stigoše do mjesta gdje se nalazio Isus. I tu "ugledaju dijete s Marijom, majkom njegovom, padnu ničice i poklone mu se" (Mt 2, 11). Iskustvo mudraca nas poziva da se ne zadovoljavamo osrednjošću, da ne "životarimo", već da tražimo smisao stvari, da strastveno istražujemo veliki misterij života. I uči nas ne sablazniti se nad malenošću i siromaštvom, već prepoznati veličanstvenost u poniznosti i znati kleknuti pred njom.

Neka nam Djevica Marija, koja je primila mudrace u Betlehemu, pomogne podići pogled iznad nas samih, pustiti da nas vodi zvijezda evanđelja kako bismo susreli Isusa, i da se znamo poniziti kako bismo mu se poklonili. Tako ćemo moći nositi drugima zraku njegova svjetla i dijeliti s njima radost hoda.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

danas izražavamo svoju duhovnu blizinu braći i sestrama kršćanskog Istoka, katolicima i pravoslavcima, od kojih mnogi sutra slave Rođenje Gospodinovo. Neka do njih dođu naše želje za mirom i dobrom. Uputimo im također lijep pljesak u znak pozdrava!

Podsjećamo također da se na Bogojavljenje slavi Svjetski dan svetog djetinjstva. To je slavlje djece koja, svojim molitvama i svojim žrtvama, pomažu najpotrebitijim vršnjacima svojim misijskim zauzimanjem i svjedočenjem bratstva i dijeljena s drugima.

[...]

Svima želim ugodnu svetkovinu. Molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i do viđenja!